

Ljubljana, 30./XI. 1922. — II./48.

Proletarijatu Ljubljane! Zastopniki razredno zavednega proletarijata v občinskem svetu v Zagrebu.

V soboto, ob polu 8. uri zvečer
vsi na
**manifestacijski volilni
shod**

v glavni dvorani „Uniona“.

Z obilno udeležbo boste zaprli usta hlapcem
buržuazije.

Ljubljana je v delavskem taboru!

Živela enotna fronta proletarijata!

Živela razredna borba.

V nedeljo vsi na volišče še dopoldne!

Občinski mandat Š. Slavko Kaurič-a, nosilca liste Komunistične Stranke v volitvah za konstituanto v varaždinskem okraju in predsednika Centralnega Radniškega Sindikalnega Veča, je verificiran. Zakon o zaščiti države v nasprotju z ustavo prepoveduje izvrševanje dolžnosti v občinskih svetih in parlamentih članom Komunistične Stranke. Ker je z zakonom o zaščiti države K. S. raspuščena, velja torej ta zakon samo za ljudske zastopnike izvoljene pred zakonom o zaščiti države, ko je K. S. še zakonito in formalno kot društvo obstojala. Očividno je torej, da je politična oblast v nekaterih krajih (v litijskem, krškem, ljublj. okolica itd!) poteptala zakon, ko je anulirala letos pri občinskih volitvah kandidature kandidatov K. S. v konstituanto.

Kandidati „Zveze Delovnega ljudstva“ bodo izvoljeni na podlagi komunalnega programa. Če kdo zahteva njihovo razveljavljenje, zahteva protizakonito dejanje. Gaženje zakonov pa ustvarja anarhijo.

V boj proti beli korupciji in nasilju v Ljubljani.

Delovnemu Ljudstvu Ljubljane!

Vsem izkoriščanim, potlačenim in brezpravnim!

Nad 40 let je vladala na ljubljanskem magistratu liberalno-demokratska klika, zastopnica bankirjev, veletrgovcev, fabrikantov in velepodjetnikov, ki jih je v Ljubljani komaj par sto.

Narodnost in naprednost sta bili za to kliko krinki, pod katerima se je skrival nenasitni pohlep po profitu ter socialno nazadnjaštvo gospode, ki se ni ustrašila pred vojno boriti se skupno z nemškimi fevdalci proti demokratičnim zahtevam slovenskega ljudstva — med vojno pa hlapčevsko podpirati avstro-nemški imperijalizem in njegovo vojno razbojniško politiko.

Nenasitni pohlep po profitu ni zapustil te gospode niti v času najtežje gospodarske krize in socialne bede med vojno in po vojni.

Delavce in male uradnike so izrinili iz Ljubljane v predmestja, katerih niso niti zvezali s tramvajsko železnico. V mestu je prostor le za palače, namenjene bogatašem, delavno ljudstvo pa stanuje še vedno v barakah, celo v vagonih — ali pa daleč izven mesta, kjer so primorani živeti ločeni od svoje družine ter pri klavernih plačah in zaslužkih vzdrževati dvojno gospodinjstvo.

Niti ene pomembne socialne ustanove niso utegnili postaviti tekom pol stoletja. Mestno kopaljšče je škandalozno za mesto s 60.000 prebivalcev.

V času strašne medvojne in povojne prehranjevalne krize niso uredili niti ene občinske *ljudske kuhinje, mesnice, oblačilnice*, pač pa pobirajo *trošarino* od živil, ki se prinašajo v mesto, ter *s tem dvigajo cene*.

Denar malih ljudi v mestni hranilnici so izročili bankam, da z njim špekulirajo.

Proti neznosni *draginji*, ki tare delovno ljudstvo po vojni kot teška mōra, pod katero se dušijo delavci in nameščenci, ni ta gospoda ničesar ukrenila, pač pa je s svojo gospodarsko politiko draginjo zavedno povečavala, samo da so banke in veletrgovci mogli grabiti profite.

Zato ni čudno, da je liberalno-demokratsko-kapitalistično kliko ljudstvo obsodilo že pri zadnjih občinskih volitvah, kjer je dobila komaj 1/3 glasov.

Da se ubrani pred popolnim polomom, se je liberalno-demokratska klika hlapčevsko zatekla pod protektorat belgrajskega kapitalističnega režima. „Obznana“, „zakon o zaščiti države“ so bili kot naročeni od te gospode, ki se imenuje napredna in demokratska.

Ni bilo dovolj, da so izposlovali protiustavno in protizakonito izključenje pravilno izvoljenih občinskih svetnikov delavsko-kmečke-republikanske skupine. Izposlovali so tudi še *razpust upravnega sveta* mestne hranilnice, *ovrgli so že objavljeni občinski volilni red, ki daje tudi ženam glasovalno pravico*. Brez zakonitega vzroka so izposlovali *razpust mestnega sveta* in *oktroirali nov občinski red*, ki je skrajno reakcionaren.

Ko so se znebili proletarske opozicijske stranke in njenih organov, njenega tiska in javne kritike potom protiustavnega zakona o „zaščiti javne varnosti“, so demokratsko-liberalni kapitalistični mogotci *nadaljevali* ne samo s svojo *ofanzivo proti delavskemu razredu*, temveč so zapadli v pomanjkanju javne kritike v tako škandalozne *bančne in druge špekulativne afere* in v tako *korupcijo*, da se vsi opšteni ljudje že samo zaradi tega obračajo od njih.

V besu škandaloznih afer, korupcije, nasilja in divje ofanzive za profitom so kapitalisti, ki se nazivajo napredni, demokrati, teptali ustavo in lastne zakone, rogali se principom samoodločbe ter samouprave ljudske.

Delovno ljudstvo! Mali uradniki in obrtniki, vsi resnično napredni in svobodomiseln!

Razredno zavedni proletarijat vas poziva, da 3. decembra ponovno obsodite liberalno-demokratsko velekapitalistično kliko, ter predstavnike bele korupcije in nasilja.

Proletarijatu Ljubljane!

Vsem ročnim in duševnim delavcem! Vojnim invalidom in sirotam! Vsem ženam, ki delajo!

Sodrug in tovariši! Stari razdirači sloge delavskega razreda in ponižni sluge kapitalistične politike „socijalistični“ voditelji Bernot-Kristanovega kalibra, katerih žepne zveze z demokrati so znane, o katerih vsi vemo, kakšne nagrade so dobili za razbijanje delavskega gibanja (Belje, Amerika, Bernotove dijurne), so skušali z voditelji narodnih socijalcev, ki so glasovali za zakon o zaščiti države, dasiravno sami priznajo, da je naperjen proti celemu delavskemu razredu — skleniti gnil kompromis opozicionalnih strank za ljubljanske občinske volitve v svrhu pridobitve občinskih mandatov.

Zastopniki razredno zavednega proletarijata so tak breznačelni in neproletarski volilni kompromis odklonili. Odklonili so tudi nekako koalicio z oficijelno S. L. S., katere desno krilo tvorijo meščanski in nazadnjaški elementi, a za katero so se do zadnjega ogrevali socijal-patriotski voditelji.

Na podlagi načel in komunalnega minimalnega programa, tiskanega v »Delavskih Novicah«, ki je razredno borben t. j. ki zahteva protikapitalistično občinsko politiko v korist delovnega ljudstva in splošnega progressa, smo pozvali vse proletarske delavske organizacije, da v obrambi proti kapitalistični ofanzivi in belemu nasilju vstanejo v obrambo temeljnih državljanskih pravic in minimalnih življenjskih potrebščin delovnega ljudstva v

enotno proletarsko fronto

proti liberalno-demokratski kapitalistični ofanzivni fronti.

Temu pozivu in tem načelom razredno zavednega proletarijata so se odzvali socijalisti „Zarje“ in pa takozvani krščanski socijalisti ali boljševiski, t. j. organizirano delavstvo in nameščenci „Delavske zveze“ ter „Jug. strokovne zveze“. Na tej podlagi se je sestavila skupna lista „Zveze delovnega ljudstva“.

Voditelji narodnih socijalcev so odšli tja, odkoder so prišli, to je v tabor velekapitalistične liberalno-demokratske klike.

Stari izdajalci socijalizma „Naprejevci“ pa so tudi to pot izdali enotno fronto proletarijata ter s svojim brezprogramnim nastopom indirektno podpirajo liberalno-demokratsko kapitalistično fronto.

Sodrug in tovariši! Po celem svetu se vrši vsak dan hujša ofanziva kapitalistov proti delovnemu ljudstvu na političnem in gospodarskem polju. Kapitalisti hočejo zvrniti strašno breme svetovne vojne, gospodarske krize in draginje na utrujene in izmozgane rame delovnega ljudstva. Samo v enotni fronti se bo moglo delovno ljudstvo braniti od te najezde. Enotno fronto mora delovno ljudstvo postaviti povsod, v tovarnah, v strokovnih organizacijah, v političnih akcijah širokih množic.

Boj med Kapitalom in Delom, ki se danes vodi v ljubljanski občini, je samo en del obrambnega boja delovnega ljudstva. Ljubljanska občina predstavlja samo par metrov tisočkilometrsko bojno fronto za obrambo osnovnih pravic in svobodščin delovnega ljudstva. Na tem malem odseku se je posrečilo ustvariti enotno fronto proletarijata, podobno kakor so rudarji v zadnjih dveh štrajkih uspešno branili svoje ogrožene gospodarske interese.

Razredno zavedni proletarijat poziva vse delovno ljudstvo Ljubljane, da kot en mož manifestira za enotno fronto, s tem, da glasuje za skupno listo

„Zveze delovnega ljudstva“.

Glasujoč za „Zvezo delovnega ljudstva“ vstajate v obrambo od liberalno-demokratske klike teptanih temeljnih ljudskih svobodščin, glasujete za

samoodločbo in samoupravo ljudstva.

Protestirate proti antisocijalni in protidelavski politiki liberalno-demokratske klike, manifestirate za zahtevo, da se odpravijo izredni zakoni „Obznana“ in zakon o „zaščiti države“, manifestirate za

svobodo združevanja, zborovanja in tiska, za pravico štrajka,

zahtevate tako občinsko politiko in gospodarstvo, ki bo v interesu ne enega tisoča kapitalistov, temveč ogromne večine 60.000 ljubljanskega prebivalstva. Tako protestirate proti temu, da morate stanovati v vagonih in zaduhlih beznicah, med tem ko se gradijo palače za bogataše; vi zahtevate zidavo malih stanovanj, modernega občinskega kopališča, invalidnega ter vajeniškega doma, razširjenje tramvajske mreže v predmestja, napeljava vodovoda in elektrike na Barje. Na ta način zahtevate odpravo občinskih naklad direktnih in indirektnih na vaše lakotne plače in zasluzke ter progresivno obdavčenje velekapitala.

A žene, ki delate, vstanite na protest proti odvzetju vaše volilne pravice ter v volilni agitaciji za „Zvezo delovnega ljudstva“, pokažite svojo zavednost in pravico do odločevanja.

V boj proti beli korupciji in nasilju! Živela enotna proletarska fronta!

Škrinjica št. 2. je „Zveze delovnega ljudstva“.

Delavski volilni odbor.

Osemurni delavnik — odpravljen!

»Demokratje« so, kot eksponentje jugoslovanske buržuazije, kot eksponentje težke industrije (Trboveljska družba itd.), kakor eksponent velebank (Praprotnikova banka), uničili vse pridobitve delavskega razreda, ki mu jih je buržuazija morala po prevratu priznati v strahu pred nastopom delavskih množic. Pri tem delu so jih zvesto podpirali izdajalci delavskega razreda NSS in Bernotovci. Prvi naskok buržuazije proti delavskemu razredu je bil

zakon »o zaščiti države«, za katerega sta glasovala »socijalista« Deržič in Brandner. S tem zakonom je buržuazija razbila edino obrambno sredstvo delavstva, njegove razredne strokovne organizacije. Veliki večini delavstva je bilo iztrgano iz rok edino orožje — stavka. Ta zakon so demokrati (Žejavovci in Ravniharjevi »Zajedničarji«) sprejeli s pomočjo delavskih Iškarjotov — narodnih »socijalcev«. — Nato so začeli demokrati s pomočjo drugih izdajalcev — Bernotovcev ogaben boj proti delavskim zavarovalnim zavodom. Posrečilo se jim je, da so spravili te zavode s pomočjo imenovanih (po volji

in želji g. Ribnikarja imenovanih) »delavskih« zastopnikov v roke buržuazije. Ker so na ta način prišli do dobrih korit razen raznih demokratskih agitatorjev tudi nekateri »socijalisti« (Bukšeg, bivši predsednik Glavnega Radniškega Saveza, g. Jaklič itd.), so seveda socijal patriotie skozi usta Luke Pavičeviča (tajnika Glavnega Radniškega Saveza) izrekli dr. Žerjavu za njegovo protidelavsko delovanje — zaupnico. Potem je dr. Žerjav na pritisk Zveze industrijev in trgovskih organizacij (v katerih imajo razen osebnih Žerjavovih prijateljev odločilno besedo voditelji Zajednice, g. Bonač in g. Jelačin, ki si

jih upa narodno-socijalna stranka predlagati svojim delavcem za kandidate!) v zakonu o zaščiti delavcev odpravil osemurnik za obrate, ki imajo manj nego 15 delavcev. Toda buržuaziji to ni bilo dovolj in začela je pod vodstvom industrijskih in veletrgovskih organizacij nov boj proti delavskim zaščitnim zakonom. Boj je otvoril sedanji »mladinski« kandidat dr. Bohinjec (ki je dobil vsled svojih zvez z demokrati dobro plačano mesto v delavski zavarovalnici), v Jelačinovem (ki je kandidat »Zajednice«) glasilu »Narod. gosp. vestnik«, kjer konča svojo razpravo z besedami, da je zakon o zaščiti delavcev

